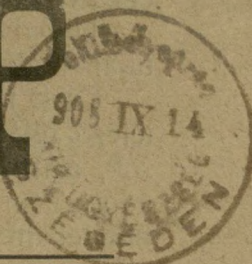

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 korona
Fél évre	2 korona
Negyed évre	1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz. Hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Adósok és hitelezők.

Már sok jeremiádát szült dologról óhajtunk szólni, de nem a megszokott sablonban, nem az erősebb fél krodilkönnyeit fogjuk kiszajtolni, hanem tehetségünkhöz mérten, a gyöngébbek megvédelmezésére sietünk.

Az bizonyos, hogy az új végrehajtási törvény két táborba osztja a magyar társadalmat: a) az erősebb a hitelezők táborába, — b) a gyengébb az adósok csoportjába.

Az erősebb tábor már lépéseket tesz, mert félti vagyonát és az indokolatlan aggálya valóságos hajszába kergeti őt az adósok milliói ellen.

Pedig tény az, hogy az óriási aggály teljesen indok nélküli, legalább mielőttünk oly ok hiányában szenvedő, mint mikor a félős ember az életéért remegő kis egértől megijed.

Az egész végrehajtási törvény nem oly végzetes a hitelezőre, mint aminővé azt elég botorul felfújták. Végzetessé csak akkor lesz, ha a félelem következtében az adósok millióit szorongatni fogják, elvágják az adósnak a lehetőség útját arra nézve, hogy adósságát erejéhez mért módon törleszthesse, akkor ez a törvény végzetessé válik, de nem annyira az adósrá, mint inkább a hitelezőre nézve.

Már a közmondás is megerősíti

azt, hogy egy rókáról két bőrt nem lehet lenyuzni. Bármennyire fenyegeti is a hitelező perrel adóssát, tényleg csak annyit hajthat be rajta, a mennyit a még életbe nem léptetett végrehajtási törvény előtt elérvezethető ingóságért az árverésen beszédhet, s ha tekintetbe vesszük azt, hogy a törvény életbeléptetése előtt a hitelező nem az ingó vagyon értéke erejéig nyújtotta a hitelt, hanem inkább az adós személyi becsülete adott garanciát az elkölcsönözött összegről, akkor nem kell nagy matematikusnak lenni, hogy kiszámíthassuk, hogy a hitelező még per után sem fog pénzhez jutni, legfeljebb annyit ér el, hogy adóssát tönkre juttatja, a végrehajtót gazdagítja, de magán mitsem segített.

Különbén is nagyon csekély összeg az, amit az új végrehajtási törvény a lefoglalás ellen biztosít. Oly csekély, hogy bizvást állíthatjuk, mikép a kölcsönzés idejében esze ágában sem volt a hitelezőnek a hitel biztosítékául ezen tárgyakat tekinteni.

Igy a mezőgazdák és bérlőknél 12 kat. holdig terjedő birtokon a földmiveléshez szükséges vetőmagot, igavonó-jószágot, gazdasági eszközt és trágyát eddig is mentesítette a törvény március 15-től november 15-ig; az új törvény egyáltalában mentesíti.

A köztisztviselőknél eddigi 1600

korona helyett 2000 korona, rapidijasoknál 3 korona helyett 6 korona foglалható le.

A lefoglalás alól továbbá mentesített a háztartáshoz szükséges házi és konyhabutor, edények, főző- és evőeszközök, a ruházkodáshoz szükséges tárgyak, a szükséges ágy és fehérnemű stb.

Ezeket felsorolva, lehet-e érett észszel feltételezni azt, hogy a lefoglalás határa tágabb körre szorított? Hiszen ha ezek lefoglaltatnának és árverésen eladatnának is, akkor sem kerülne ki belőle a hitelezőnek teljes összege, legfeljebb csak a végrehajtási költségek.

Kár volt tehát szisztémával, elremítési szisztémával a kedélyeket annyira felizgatni és az adósok s hitelezők közötti nyugalmat megbolygatni, mert ez okvetetlenül hátrányát fogja képezni úgy a hitelezőnek, valamint az adósnak is.

Ha a hitelezők az átmeneti időben nem fogják megőrizni kellő higgadságukat s adósaikra rázuditják a pereknek tömkeleget, ők fogják huzni a rövidebbet, mert az adós ingóságait csak addig lehet elérvezetni, míg van mit. Mihelyt a legutolsó párnát is dobra ütök, az adós megszűnt a hitelezőnek lekötöztetnie lenni.

Milyen eredményt fog tehát a hitelező elérni? Nem azt, hogy köve-

A Mindszenti Takarékpénztár ajánlja ügyfeleinek és a n. é. közönségnek

◀ mérsékelt kamatláb mellett nyújtott váltó-, kötvény-, ▶

jelzálog- és hosszú lejáratu törlesztéses kölcsöneit.

Betáblázásoknál adós semmiféle bélyegilletéket vagy más költséget nem fizet.

—32

Az Igazgatóság.

TÁRCA.

A HÁROM BOLDOGSÁG.

Irta: Octave Mirbeau.

Egyszer — nem voltam több tizenhat évesnél — találkoztam utközben a kis Lucyvel, ki a sövény mellett baktatott tova, a siető madár apró lépteivel. Miért nem röpült, ha olyan sietős volt az útja? Bizonyára voltak szárnyai, a szép angyalnak a ruhája redői alatt. De hát le kellett volna vetnie a ruhádként s a milyen szegénylős volt, ezt a viláért sem tette volna.

Egész erejéből sietett pedig. Meg nem állott volna egy pillanatra sem galagonya virágot tépni, vagy hallgatni a cinegék csicsérgését, nézni a csillagok kéjes rezgését s a tó tükre fölött szállongó szitakötőket.

A tavaszt mód felett elszomorította, amint

látta, hogy a lányka így halad el benne anélkül, hogy a legkisebb figyelemre méltatná.

— Eh, hát itt vagy kis Lucykém, mondtam neki. Hová futsz olyan szaporán, messze a házikótól, hol öreganyád régi dalokat dudolgatva fonja a hófehér vászonhoz való fonalat?

Eleinte habozott, válaszoljon-e a kérdésemre; vannak dolgok, miket nem mer az ember bevallani a jövő-menőknek; végre pirulva a szeméit lesütve:

— Megyek a szeretőmhöz, mondta. Ott vár a nyárfa erdő szélén, mely amoda az ut jobb oldalán látszik.

— Ah! nagyon jól teszed, feleltem neki. Sok leány van, a kik a te helyedben még bábuikkal játszanának vagy kis nővéreket tanítgatnák olvasni. Nos, ez ugyan kellemes szórakozás és érdekes foglalkozás! Vagy a háziteendőket látják el, segítve az anyojknak meg a cselédeknek, porolva a butorokat,

elrakosgatva az edényeket, foltozgatva a fehérneműt; kitünő mód kivörösíteni a kezét s behasogatni a körmöket!

— Nem, nem, ha ilyen fiatal és szép a lány, legjobban illik oda nyújtani az ajkait annak, aki sovárogo utánok. Nem volna kedves az élet, ha nem volna édes a szerelem. A mint szived, ábrándjaid, serdülő korod titkos bájai kinyílnak, add oda egy pompás bokréta kötvé.

— Tudd meg, hogy a száj csókra van teremtve, mint a rózsa a szerelmes méhek ölelgetésére; a szerelem, még ha kegyetlen is, hasonlíthatatlan extázis.

— Menj, menj, Lucykém, fuss gyorsan, még gyorsabban az egyetlen élvezet felé, mely megérdemli, hogy szülessünk és ne haljunk meg.

De bizonyára Lucynek nem volt szüksége rá, hogy szerelemre buzdítsam, mert rám sem hallgatva, már jó tova járt amoda, a nyárfa erdő közelében, hol a fecske sebes-

telése nincs kielégítve, azt örök időkre egészen elvesziti, s magára vonja a máskülönbben fizetni akaró, de a per utján tönkretett adós bosszuját?

Csak malicia sughatja azt a hitelező fülébe, hogy vannak olyan adósok, akik fizetni nem akarnak. Ilyen adós nem létezik, mert az adósság mindenkire teher, már pedig a teher alól szabadulni mindenkinek leghőbb vágya.

Ha valamelyik adós nem fizet, annak bizonyára oka van, és ez az ok legtöbbnyire kényszerítő hatása, erről legtöbb esetben nem tehet az adós.

Mi azt jól tudjuk, hogy e megdönthetetlen igazságot a hitelezők nem akarják elismerni, de nem is szabad elismerniök mert a legtöbb hitelező önmaga is adósa másnak, hát akiről látják és tapasztalják, hogy fizetni nem akar, ott van a megtorlás módja akkor, amidőn a további hitelt megvonják.

Az új végrehajtási törvénynek csak az átmenetnél lesznek nehézségei s épen az egészséges hitel szempontjából ennek megteremtésére égető szükség volt.

Felesleges tehát azon aggodalom, hogy az adósoknál elvész a pénze a hitelezőnek, s a kapzsi behajtási mód meg éppen veszedelmes.

Ugyanazért, mi e törvény méltatása és ismertetése alkalmával nem a megszokott sablonszerű jeremiádját énekeljük a hitelezőnek, de sőt, az adós buján és gondján akarunk könnyíteni.

Látjuk az ország ipar és kereskedelmi kamarák egy részénél, különféle iparszakágak országos vezetőinél, akik figyelmeztetik szaktársaikat, hogy a kölcsönösségeket még az új törvény beállta előtt törvényes uton hajtsa be és csudálatos dolog, hogy az adósok milliói közül egy sem támad, aki ez ellen való védekezésre hívna fel társait.

Mert ha dac és védszövetségről

ségével láttam őt eltűnni.

Siettem, közeledtem én is arra. A sürtüfű s bozót mögött nem láttam senkit, de hallottam — a madarak elnémultak a figyelmes szellőben — egy csok, még egy csók cuppanását és szép és hosszú szerelmet kívántam az én Lucimnek.

*

Más alkalommal — eszembe jutott még egyszer, bár csak homályosan az idő, mikor fiatal voltam — találkoztam egy ünnepélyen a szép Lucival a mint királynői büszkeséggel lépkedett keresztül a termen.

Nem hasonlított többé a kis lányhoz, ki olyan szaporán surrant tova egykor a virágos sövények mellett. Szébb nem volt, de csinossá tette a pompás ruha és a drágakövek tündöklése. Nehéz lett volna megmondani, vajjon az öltözékének csillogása a terem pazar fényétől vagy a rá tapadó sovárgó szemek szerelméből származott-e.

Mert a legszebb hercegek, az összes magasrangú vendégek csak Lucyt bámulták. Nyilvánvaló volt, hogy mindnyájan készek lennének örömmel meghalni a dicsőségért, hogy térdre borulva csókolhassák a cipője szalagját. De ő rá sem hederített ennyi szerelemre, ennyi hódolatra. Közönyösen haladt el sz önkívületbe esett csoportok közt. S észre sem vette az ajtó mellett a kis pródot sém, ki majd oda lett epekedésében.

— Ejh, hát itt vagy kis Lucykém, mondta neki. Ugyan hová ilyen büszkén, könnyörrel nélkül a tömeg iránt, mely körülfog és hó vágygyal kísér?

Nem felelt mindjárt s büszkén nézett

van szó, nem megvetendő védelem lenne az adósoknak kitaró és egyöntetű elhatározása sem.

Ugyan mi lenne akkor, ha a privát adósok községenként sziklaszilárd elhatározással azon közös megállapodásra jutnának, hogy ők is egy akarrattal megcsinálják a feketekönyvet s olyan kereskedővel, iparossal, vállalkozóval s a Mindenható tudja még kivel, aki az új végrehajtási törvénytől való aggodalmából kifolyólag végrehajtást fogatosít, többé szóba sem állnak s kötelezőleg kijelentenék, hogy az ily egyénnel e szövetség összes tagja mindenféle tekintetben az összekötést megszakítja?

Ha az adósok elleni hajsza beáll, kötve hisszük, hogy nem létesül majd e védelmi szövetség.

Három nap

a szatmári tüzoltókongresszuson.

II.

A tüzoltók érkezésével és a folyton szaporodó nézőközönséggel az állomás „megtelt“ állapotba jutott s a perrónon és a várótermekben, mondhatni ember, ember hátán tolongott. Persze kerültek huncutok, kik felhasználva a helyzetet, kedvező pillanatban maguk is elősegítették a bonyodalmat.

Nyolc óra után a csapatok bevonulásra vezényeltettek s az állomáson csak a szatmári t. c. parancsnokság maradt br. Vajay Károly polgármester vezetésével gr. Széchényi Viktor elnök és az O. T. O. Szöv. elnöksége fogadására, kik a 9 órai vonattal érkeztek. A város gyönyörűen ki volt világítva s valóban remek volt az őrtorony teteje, ami külön e célra feldiszipített villamos árammal lett díszesen kivilágítva.

Hangos zeneszóval vonultunk a városba, nyüzsgő emberáradat közepette. Megérkezve szállásunkra, fogadtuk az ujonan érkező bajtársakat. Szobánkban debreceniek és füzesabonyiak voltak még elszállásolva. Rövid

rám a szép asszony; végre fenséges lassúsággal mégis megszólalt:

— Megyek a királyhoz; vár a képcsarnokban, hol őseinek az arcképei sorakoznak. Fel akarja ajánlani nekem, az örgrófnői címmel együtt az összes arany és drágaközsákmányt, melyet a szirinagori rajah ellen folytatott háborújában ejtett.

— Ah, milyen okosan teszed! — mondtam. Sok asszony van, aki a te helyedben otthon maradna ebédet főzni a férjének rendbe hozni a gyermekeit. Nagyon nemes foglalkozás igazán egy értelmes nőnek! Vagy talán ábrándos szívvél ellágyulva ezeknek a hercegeknek és más előkelőségeknek a susogására hajlandó lenne vigasztalni a kis apródot.

— Nem, nem, csak a dicsőség és gazdagság után való féktelen sovárgás méltó csupán foglalkoztatni a lelket. Az a fő, hogy reszkető imádatlalt üdvözöljön a nép, hogy márványpalotában lakjunk s kimerithetlen kincsek legyenek felhalmozva a szekrényeinkben. Rajta, rajta, kis Lucykém! menj a királyhoz. Nagyon is szerény vagy, hogy beéred az örgrófnői címmel és egy rajah kincseivel.

Lucy azonban nem vesztegette az időt, hogy rám hallgasson; már messze járt s láttam őt eltűnni egy nagy ajtóban, melynek vastag szőnyege összecsukódott mögötte.

Követtem őt; közeledtem a függönyhöz, de nem láthattam senkit, de hallottam egy csomó arany és drágakő csengését s hosszú és dicsőséges gazdagságot kívántam az én Lucykémnek.

*

bemutatkozás után a debreceniekkel elindultunk az ösmerkedő-estélyre. A Pannóniába érkezve, meglepetve tapasztaltuk, hogy a zsufozásig megtelt termekben helyet nem kaphatunk. Kénytelenek voltunk egy szomszéd utcában levő korcsmába (Samu bácsihoz) vonulni, vacsorázás szempontjából s eközben azon tapasztalatot szereztük, hogy a székelygulyás nem paprikás és hogy némi különbözetet árult el az igazi székelygulyástól. Ezután siettünk vissza a Pannóniába. Éppen jókor érkezünk. Az estély szónoka, Fechtel János dr. főgimnáziumi tanár tartotta nagyhatalásu üdvözlő-beszédét, melynek hazafias szellemtől áthatott része annyira elragadta a hallgatóságot, hogy percekig tapsoltunk, fomboltunk lelkesedésünkben. Nyomban el is neveztük „tüzoltó-pap“-nak.

Az elmondott beszédre gróf Széchényi Viktor válaszolt, mely után az orsz. szövetség választmánya tartott ülést, mi pedig folytattuk az ösmerkedést.

A bajtársi viszony lehetővé tette, hogy fesztelen jóbarátságba keveredjünk. Miután sikerült magunknak is helyet szorítanunk, egy-két óráig — egy, két . . . pohár bor elfogyasztása mellett, mi is élveztük az ösmerkedést.

A város egész éjjel élénk volt. A Deák-téri kávéházak, vendéglők mind zajosak voltak. Tüzoltó-cigány és női zenekarok akkordjai vegyültek az éj csendjét megzavaró járókelők zsidongása és danolása közé.

Bennünket a bécstopolyai tüzoltóság citerás banlája szórakoztatott.

15-én kora reggel már talpon voltunk és siettünk a laktanyába, hogy a modern berendezésű eszközöket és szereket áttanulmányozhassuk.

Hat órakor indultak ki a tüzoltózenekarok a városba az ébresztőre. Az udvaron már találtunk gyakorlatozó csapatot, a versenyre készülve. Mindent beható vizsgálat alá véve, és az őrtornyot megmászva, tértünk a 7-től 9-ig tartott versenygyakorlatra.

Valamennyi tüzoltóság a Deák-téren volt. Miután felvonultak a csapatok és az elnök beszédet intézett hozzájuk, megkezdődött a

Találkoztam vele még egyszer, utoljára, — még öregebb voltam. Négy ember vitte a vállán fekete hordágyra fektetve — nagyon sápadt volt az arca, mert meg volt halva. Mögötte a rokonok, a barátok, a sirató asszonyok serege, kik jajveszéltek hosszú fátyolaik alatt.

— Ejh, hát itt vagy kis Lucykém, mondtam neki. Ugyan hová mégy ezzel a gyászpompával, távol a házadtól, távol a várostól, távol az élettől;

Azt hittem, hasztalan beszélek; ritka dolog, hogy a halottak feleljenek az elhaladóknak, mind a mellett elhaló siri hang ütötte meg a fületem.

— Megyek a síromba, — mondta. Ott ásták meg abban a kis temetőben, melyet az uttól jobbra látsz.

— Ah, milyen okosan teszed! — mondtam. Most igazán jól cselekszel. Megkaptad végre a legédesebb csókot, azt, mely örökre bezárja az ajkat. És a halál az a király, mely páratlan kincset, a béke, a feledés hallgatag kincset adta neked. Siessenek a sirások, fektessenek a mély sírba és hantoljanak rád sok-sok földet, hogy sohase halld többé a földi dolgok hiu moráját, az emberek még hiubb nyüzsgését.

Követtem őt. Nem sirtam.

Alig láttam, mikor a sírba leeresztették, de hallottam a rá lapátolt föld tompa dübörgését és hosszú békés álmodást kívántam az én Lucykémnek.

(V. S.)

verseny, melyet a hatvani tüzoltók kezdtek meg. Követték a máramarosszigetiek kocscifecskendő iskola, majd gyorszereléssel, végül a nagylakiak mutatták be mozdony fecskendő iskola szerelésüket. Tovább nem haladhatunk, mert az eső szemezni kezdett. Ezen délelőtti történet igazolásunk is.

Délután fél 4 órakor a ref. főgimnázium udvarán gyülekeztünk, ahonnan zeneszóval, diszfelvonulásban mentünk a versenytérre.

Délután szebb idő kedvezett a versenynek, mely a következő sorrendben folyt le:

Battonya, Szeged, Kisvárd, Óbecse, Selmechánya, Vác mozdony-iskola és gyorszereléssel.

Legvégül következett a váci, szegedi és óbecsei csapatok, mint legjobb eredményt elért versenyzők döntő küzdelme, taktikai támadással. Ez volt a verseny legérdekesebb része. A három csapatnak külön-külön adott jelre a laktanya udvaráról teljes felszereléssel kellett kivonulni a versenyre és támadást intézni.

Már esteledni kezdett, mikor a versenynek vége volt.

Ujdonságok.

— **Erzsébet királyné emlékezete.** Szeptember tizedikén volt tíz éve annak a megdöbbentő tragédiának, mely oly megdöbbentő kegyetlenséggel csapott le Erzsébet királyné mártír életére. Az elvetemült gázság tíz év előtt ontotta vérét a magyar trón áldott emlékeztető sugaras király asszonyának. Emlékeztét megőrizni kevés a márvány maradandó nemes formája s a nemzet hálája, kegyetele valami tisztultabb, magasztosabb formát talált az ő emlékeztetőnek a márvány szobornál. Oltárt, templomot emelt emlékeztetőre. És halálának tizedik évfordulóján a főváros hatalmas új szentélyében az Erzsébet királyné emlékeztetőre emelt Örökimádás templomában az egész magyar nemzet imádságos kegyetele szárnyalt az ég felé. A nemzet e szent kegyetes ünnepén ott volt a király is, hogy nemzetünkkel együtt áldozzon annak a sugaras fehér király asszonynak, aki egyforma magasztos emlékeztetővel él a nemzet és királya lelkében. Erzsébet királynéért csüörtökön délelőtt a mindszenti róm. kath. templomba is rekviem volt.

— **Személyi hír.** Pallavicini Sándor őrgóf és neje birtokukról e hó 10-én hajnalban elutaztak, hogy jelen lehessenek még aznap Budapesten az új Örökimádás templomban Erzsébet királyné szomorú elhunytának évfordulóján tartott gyászmisén.

— **Áthelyezés.** Borbás János járási m. kir. állatorvost, ki eddig a helybeli járási főszolgabírói hivatal kötelekében a közönségnek nagy elismerése mellett, kiváló szakértelemmel teljesített közérdekű szolgálatokat, a m. kir. földmívelésügyi miniszter a napokban Kiskundorosma székhelyre a tiszánineni járásba helyezte át, s addig is, míg állása véglegesen betöltetik, helyettesítésére a vármegyei törvényhatósági állatorvost rendelte ki.

— **A pusztaszeri Árpád-ünnep** a múlt vasárnap folyt le, szokatlan csendben. A tavalyi élénkségnek nyoma sem volt. Látszik ebből, hogy minden ilyen ünnepély oly eredménnyel végződik, amilyen tevékenységet reklámot fejt ki a rendezőség. Mert agitáció nélkül még az ősrégi bucsuhely is látogatlan marad. Más is látszik belőle. Az, hogy családok az Árpád-egyesület, amikor azt hiszi, hogy Szeged város maga elég súlyos arra, hogy az Árpád-ünnepélyekre az ezrek feltűnő sokaságát összavarásolják a szeri sikra. A szemlélőknek úgy tetszik, mintha az ügy érdekéből kívánatos volna több tényező együttműködését megnyerni. Amint a radnai bucsut nem csupán a szegediek megjelenő keresztje képezi, azonképen az Árpád-ünnepély egyedül a szegediek ki-

rándulásával a mostanihoz hasonló szűk keretek között fog mindig maradni. Az országos nagyságok nem fognak minden évben lerándulni. Arról kellene tehát szertünk gondoskodni, hogy a közeli megyék minden áron bevonassanak az ünnepély rendezésébe. Nem-e feltűnő, hogy pl. Csongrád megyéből — azt mondhatni — senki sem jelent meg. Ha a közeli tanyaiak, majoriak ki nem vonulnak vala, bizony vajmi magára maradt volna az Árpád-egyesület.

Nem lekicsinyelni akarjuk mi szerény kritikánkkal a szegediek által elért eredményt. Kis eszközökkel nagy eredmények ritkán érhetők el. De buzdítani akarjuk ama hivatottakat, hogy ha országos jelentőségű ünnepet akarnak az „Árpád“ ünnepélyből csinálni, akkor nagyobb keretekben kell a mozgalmat megindítani.

Az ünnepély d. e. 10 órakor kezdődött s program szerint folyt le. Nevezetesen Várhelyi József Szeged-rókusi plébános misét és közben lendületes szentbeszédet tartott. Mise alatt a szegedi dalárda régi magyar egyházi énekeket adott elő. Ditrői Nándor alkalmi költeményt szavalt, majd Reök Iván orszgy. képviselő ünnepi beszédet mondott. Végül Bitó János Lampérth Géza: „Pusztaszeren“ c. költeményét szavaltta el. Mise után a Himnusz, Bitó János szavalata után a Szózatot énekelte el a közönség.

Valóban kár, hogy a szépen sikerült program oly kevés résztvevő előtt folyt le.

Kiemelkedő mozzanata volt az ünnepélynek az uradalmában időző őrgófi párnak megjelenése. Az imponáns megjelenésű őrgófné, Széchenyi Irma grófné, a nagy Széchenyi István unokája, az egész ünnepet végighallgatta. Az őrgófiot főtisztjei környékezték. Látszott, hogy a föltűnést kerülték. Annál hibázottabb a Szegedi Hiradó lap társunk ünnepi referációjában, melyben naivul meggyanusítja szerzője az őrgófiot, hogy a kíváncsiság hajtotta oda s eddig mintha nem merte volna a honalapító Árpád emlékét ünnepelni segíteni.

Ha szerző tájékozottabb lenne, tudhatná, hogy az őrgófi család nem hiányzott az emlék országos és emlékeztető fölvatásáról 1896-ban sem, sőt nevezetesen ki is vette részét az ünnepélyből, mint ahogy senki más jobban ki nem vehette volna. Ha minden évben nem rándulnak is le, azt korántsem lehet tőlük rossz néven venni, mert akkor inkább azokra vethetnénk követ, akik közelébb laknak és mégis távollétükkel tündökölnék vala. És mennyi nagyság maradt csak Szegeden is, akiket nem fordalt a lelkiismeret, hogy otthon maradtak?

A Dinasztia-ellenes gondolat létezése meg éppen légbőlkapott mese; inkább naiv, mint merész fantázia szüleménye, mint csak itt közelben a tájékozott ismerjük.

Azt hisszük, érzi és mutatta az őrgófi családja magát számtalan esetben oly magyarnak, hogy a Szegedi Hiradó által leadott gyanu hozzája közel se férközhessen.

Mi itten történetesen ismerjük annyira az őrgófi családot, hogy bátran elmondhatjuk, miszerint sok nagyírű magyar mágnás példát vehetne tőle, miként kell a haza javára közremunkálni. Azt hisszük, hogy Szegeden is vannak sokan velünk egy véleményen.

— **Elkészültek a munkásházak.** Testvérközségünkben: Szegváron a régi megyeház közelében már tíz munkásház teljesen elkészült, nem kis öröme a boldog tulajdonosoknak. A pirostetejű, csinos kis laképületek sorozatát jövő év tavaszán folytatólag kiépítik. Vajjon mikor irhatunk már a mindszenti munkásházakról is ily értelemben?

— **Halálozás.** Özv. Benedek Bernátné sz. Strasser Katalin e hó 10-én éjjeli 1 órakor, 78 éves korában, hosszú és kínos szenvedés után meghalt. Temetése e hó 11-én délután ment végbe, nagyszámú gyászoló közönség részvételével. Az elhunytat nagyszámú családján kívül kiterjedt rokonság gyászolja. Nyugodjék békében!

— **Szüret Bakson.** Sövényháza község előjárósága a baksi szőlők szüreteinek idejét e hó 21-ére állapította meg.

— **Halálozás.** Mint részvétellel értesültünk, Dr Kertész Jenő, fiatal mindszenti ügyvéd, aki több mint 3 éve súlyos elmebajban szenvedett, ma, vasárnapra virradóra éjjel 2 órakor meghalt. A tehetséges, kiválóan képzett ügyvéd rokonszenves tagja volt a mindszenti társadalomnak, míg az idegzetét megáramadó gyilkos kór el nem vonta a nyílvánosságtól. Halála, mely áldás volt rá nézve, mélységes gyászba döntötte önfeláldozó édesanyját és hűséges hozzátartozóit. Temetése hétfőn délután lesz.

— **Hegybirő-választás.** A minap megalakult baksi szőlősi hegyközség e hó 5-én hegybirójának Bertók János mindszenti lakost választotta meg. Másodbíró Gál József lett.

— **Soká lesz kész a vízvezeték.** A gyorsan elkészült és váratlanul jól sikerült új ártézi kut még mindig az árokba ontja vizét. Több, mint egy hónapja, hogy a kut elkészült, de kristálytisza vizét az érdekeltek házukban még nem élvezhetik, mert az elvezetéshez szükséges csövek, mindeztideig nem jutottak el Mindszentre. Az érdekeltek türelmetlensége nagyon is indokolt s a végrehajtó bizottság már régebben fölszólította a vállalkozó gyárost a munkálatok folytatására, aki e héten küldött levelében jelzi, hogy intézkedett a csövek gyors megérkezése iránt s a szereléshez szükséges eszközöket és szerszámokat már el is küldötte Mindszentre. Remélhető, hogy a ránk következő héten megkezdik a már nagyon óhajtott csövek lerakását.

— **Jubiláris bucsu Dócban.** Kisasszony-napján e hó 8-án ülte a dóci kis templom százéves fönnállásának emlékűnnepét. Messze vidékről sereglett össze az áhitatos nép e napon. A templom zsufolva megtelt; megtelt volna, ha tiszser akkora lett volna is. A környék uri közönsége adott szintén mintegy találkát Vásárhelyről, Szegedről, Mindszentről. Az ünnepi misén megjelent az őrgófi pár is. A bucsu szokásos szertartásai után szétoszlott az ünneplő közönség a vendégszeretetéről híres parókiára, Ujhelyi Sándor bérlőhöz és Károly-majorba, ahol Szlávik Géza urad. intéző vendégszerető házában találtak az el-tikkadt bucsusok üdülést.

— **Olcsóbb lesz a telefon.** A kereskedelmi minisztériumban hír szerint egy rendeleten dolgoznak, amelyben a helyközi telefondíjakat az egész vonalon leszállítanák. Ugy mondják, hogy ez az új intézkedés már január elsején életbe lép.

— **Fiatal betörők.** Ifj. Pulya Péter és Rica Ferenc 16 éves mindszenti suhancok e hó 11-én délelőtt feltörték özv. Spitzer Dávidné edényárusnak a piactéren levő bódéját és miután abban sok edényt összetörték, magukhoz vettek néhány értékesebb tésztazsűrt és potom áron értékesíteni akarták. Balázs Ferenc rendőrtizedesnek föltűnt a két suhanc kalmársága s legott vállatni kezdte a füstös képű cigánygyereket, aki a főntebb leirt csinytevést még azzal egészítette ki, hogy e hó 10-én a Vajda-utcában lakó Kovács Józsefnétől is loptak egy tyukot, meg az utóbbi napokban számtalan kertét rohantak meg, ahonnan gyümölcsöt emeltek el. A fiatal tolvajokat följelentették a szentesi kir. járásbíróhoz.

— **Ami jól izlik, az a szervezetnek** rendszeren hasznosabb, mint a visszatetsző dolgok, különösen gyógyszerek. A „Scott-féle Emulsió“ feltétlenül jó ízű, könnyen emészthető összeállítású csukamáj-olajnak, melyet gyermekek is előszeretettel vesznek. Kapható a gyógyszerárakban.

— **Cigánykaraván a révben.** Cigány csapat telepedett meg tegnap a mindszenti révben, a Tisza jobb partján. Lakodalmat ültek-e vagy egyebet, nem tudni, elég az hozzá, hogy a füstösöknek állandóan oly jó kedvük volt, hogy azt a helybeli csendőrség is megirigyelte és este meglátogatta a rakoncátlanokot. Mivelhogy csendőrnél a látogatás kutatással van egybekapcsolva, a kakastollas vitézek érdeklődni kezdtek a tűzes táltosok iránt is. De a vajda széles jókedvében nem bírta mind igazolni a lovakat s azért az egész csapatot beinvitálták Mindszentre, ahonnan legjobb esetben illetőség helyükre fogják toloncolni a mulatós morekat

A lélegzés

sokkal könnyebb már az első néhány adag SCOTT-féle Emulsio után is és ez a megkönnyebbülés napról-napra növekedik.

Ezren és ezren tapasztalták ezt az utolsó 32 éven keresztül. Ép ily szembeötlő a javulás az általános egészséget illetően.

Az Emulsio vásárlásánál a SCOTT-féle módszer védjegyét — a halászt — kérjük figyelembe venni.

Étvágy és álom

visszatér, s az emésztés javul. Próbálja meg és meg fog erről győződni.

Egy eredeti üveg ára 2 K 50 f.

Kapható minden gyógyszerárban.

— Az alsóányási bérföldek kiosztása. E hó 9-dikén voltak hivatalosak a percsorai majorba azok a szerencsések, akik az alsóányási rétből bérletet kaptak. Novák urad. igazgató közölte velük az örgróf ur határozatait s ismertette meg az aláírandó szerződés feltételeit. Még aznap kimutatták mindenkinek az elnyert területeket. A szerződések aláírása, mint értesültünk, ma történik meg a Hármaskő alatti úr. társulat anyási őrházánál, mint amely legközelebb fekszik Mindszenthhez. Kísérje szerencse az új kisbérlet vállalkozását s vajha másik 50 kisgazda juthatna mielőbb hasonló bérletekhez.

— A zóna hölgy. Van zóna pörkölt, zóna sör, zóna ebéd, zóna előadás és van zóna hölgy. Az előbbiek lehetővé teszik olcsó pénzért a testi és szellemi táplálkozást, az utóbbi meg az utazás kellemetlenségeit van hivatva eloszlatni. Rendesen első osztályon és gyorsvonaton utazik azon elvén fogva, hogy első osztályú gyorsvonati utas könnyebben igénybe veszi fáradozásait, mint más közönségesebb halandó és bőkezűbben honorálja is a nyújtott szórakozást. A napokban Csabán szállt a gyorsvonatra egy ilyen zónahölgy és hamarosan sikerült magát megértetni Boóc Imre gurahonci kereskedővel, kinek belső zsebében ugyancsak degesz volt a bugyelláris. Megkezdődött a szem játéka, majd a diszkrét közeledés és végre a hölgy fülkéjének az ajtaja bezárult, az ablakra függöny került, bent pedig — óh nem írjuk le, mi történt. Csak a végét említjük. A zóna hölgy Gyomán a távozás mezejére lépett, Boóc pedig Mezőtúron jelentést tett a csendőrségnek, hogy 3000 K-val bélelt tárcája Csaba és Gyoma között belső zsebéből eltűnt.

— A Nick Carter irodalmi vállalat e heti füzetét csupa elsőrendű szenzációval

szolgálnak. A zseniális detektív egy vakmerő betörő bandát nyomoz és fog el villamos automobilon (43. szám: „Vörös automobil“) Buffaló Bill, Amerika nemzeti hőse egy veszedelmes rablótól (25. szám: El Sol, a mezőség vérebe) szabadítja meg a Patrie végtelen rónáit; Nobody pedig, a dilettáns detektív, egy nagyon bonyolult gyilkossági eset (1. szám: „A rejtélyes bűvész“) földerítésével kezdi meg csodálatos kalandjai sorozatát. De talán mindezeknél nagyobb irodalmi szenzáció a „Budapesti Rejtelmek“ 1-ső füzeté, amelynek izgalom tartalma annyira fölcsigázza az érdeklődést, hogy az olvasók bizonyára nehezen fogják várni a folytatást. E füzetek mindegyike 30 fillérért kapható minden könyv és papírkereskedésben hirdapellárisonál, vagy közvetlenül a kiadó cégnél, a „Nick Carter“ kiadóhivatalában, Nikolásy Sándor, VII., Király utca, Budapestben.

— Hova lett a sárga csikó? László József kisteleki gazda egyik hajnalban arra ébredt, hogy az egyik saját nevelésű csikója: a Sárga, eltűnt mint a mesebeli táltos paripa. László egy ideig káromkodott, a gyermekei elsíraták a Sárgát: „oda van a Sárga“. De megis megkerült. László József megtudta, hogy a csikót Kovács János kisteleki béreslegény kötötte el. Kovács a csendőrek előtt beismerte, hogy az ezerkoronás csikót ő szöktette ki az istállóból, sőt már el is adta — negyven koronáért. Így a Sárga megkerült de László följelentette Kovács Jánost a csikólopásért. A szegedi törvényszék két hónapi fogságra ítélte ezért a béreslegényt, aki az ítéletben megnyugodva, kijelentette, hogy soha életében nem lop többé csikót.

Közgazdaság.

	Hetipiac.	
Új búza	21-60	
Rozs	17-00	
Árpa	15-00	
Tengeri	15-60	
Zab	14-00	

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1908

Értesítés.

Értesítjük tagtársainkat, hogy beszerzési áron fedezhetik tagtársaink burgonya (krumpli) szükségleteiket. A beszerzési ár 6—9 fillér kilogrammonként.

A Mindszenti Hitelszövetkezet igazgatósága.

NYILTTÉR.

(E rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a szerkesztő-kiadó).

Köszönetnyilvánítás.

Mindazon rokonok, jóbarátok és ismerősök, kik felejthetetlen édes anyánk: özv. Benedek Bernátné végtisztességtételén megjelentek s részvétüknek bármi módon kifejezést adni sziv sek voltak, ezuton fogadják hálás köszönetünket.

Mindszent, 1908. szeptember 12.

A gyászoló család.

Földhaszonbérleti hirdetmény.

Mindszent község előljárosága közhírré teszi, miszerint a község tulajdonát képező ugynevezett községi tanya-föld folyó évi október hó 1-től számított 6 évre az 1908. évi szeptember hó 16-án délelőtt 10 órakor a helyszínén 1200 négyszögöles 5 hold körüli parcellákban nyilvános szóbeli árverésen haszonbérbe fog adadni.

A haszonbérletre vonatkozó feltételek az előljároságnál megtudhatók.

Mindszent, 1908. évi augusztus hó 26-án.

Antal András
jegyző.

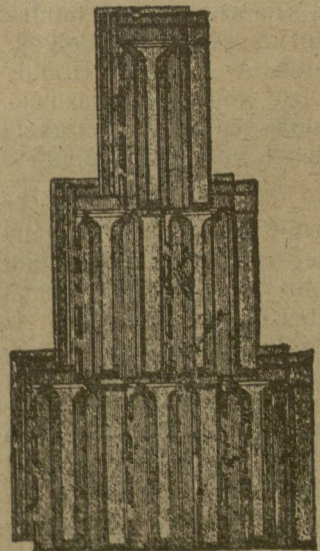
Kiss Balázs
II. bíró.

Eladó szőlőtermés.

Özv. Wimmer Jánosné Tömörkényen levő összes szőlőjének ideitermése hektoliter-számra eladó. Egyezés köthető a tulajdonos lakásán Mindszenten, Kossuth Lajos-utca.

Eladó kályha.

Egy eredeti Heim-féle fehérre zománcolt C 4-es kályha, mely nagyon jó karban van, özv. Kohn Adolfnál eladó.

Nagykikindai gyártmány
Bohn-féle szab. biztonsági átfedő-cserép 272. szám.

Bohn M. és Társai

Nagykikinda és Zombolya

7-10

Legrégibb, legnagyobb és legjobb telep e szakmában Ausztria-Magyarországon a

BOHN-FÉLE TEGLAGYÁRAK NAGYKIKINDÁN ÉS ZSOMBOLYÁN

Alapított 1864. Legelőkelőbb referenciák. Alapított 1864.

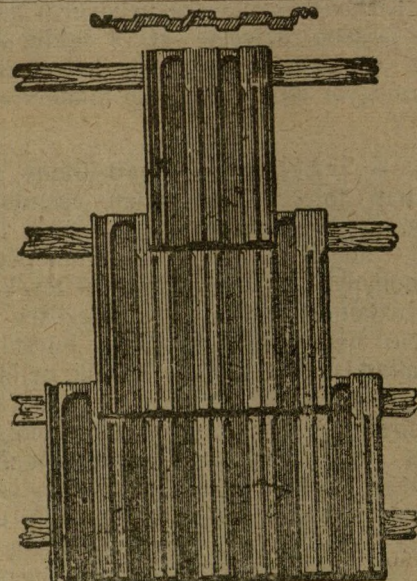
50 millió évi gyártás

a cs. és kir. szab. Bohn-féle biztonsági átfedő cserepekből.

VASOXYD természetes vörös színben vagy kátrányozva.

GYÁRTMÁNYOK: Bohn-féle szabadalmazott biztonsági átfedőcserepek.
Legelőcsőbb, legszebb tetőzet.

Képes árjegyzék és minták kívánatra ingyen és bérmentve.

Zsombolyai gyártmány
Szab. biztonsági préselt átfedő cserép 253. szám.